

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА

Редакција часописа *Књижевна историја* прима рукописе на разматрање током целе године. Након уредничког читања и одобравања, рад се даље прослеђује на анонимну рецензију. Како би био објављен, текст треба да добије две позитивне рецензије. Аутор има право да затражи извод из рецензије из ког се, за ту прилику, изостављају име и презиме рецензента. С обзиром на повећан број радова које добијамо и мањи број пажљиво одабраних стручних рецензента, сам поступак рецензирања траје у просеку од десет до осамнаест недеља. Од тренутка пријема текста до његовог одобравања за штампу или враћања не би требало да прође више од годину и по дана.

Када је у питању слање текстова, од **1. јануара 2014. године** све научне студије (осим приказа) пријављују се преко електронског система на званичној страници часописа <http://knjizevnaistorija.rs/login.php>. За више детаља погледати **Упутство за онлајн пријаву текста**.

Како би рецензије и штампање текстова били једноставнији и лакши, веома је важно да прилози које предајете буду графички прегледни и да садрже све неопходне елементе. Молимо Вас да пажљиво проучите упутства која следе.

Анонимност текста

Да бисмо обезбедили што виши степен анонимности приликом рецензирања радова, важно је да из студије буду изостављене све напомене или упућивања у којима би се могло препознати о ком је аутору или ауторки реч. Уколико рад буде прихваћен за објављивање, аутор/ауторка могу да, приликом ауторског читања, унесу све неопходне напомене. Подаци о аутору/ауторки шаљу се одвојено, у имејлу, секретару редакције и не стављају се у текст студије. Видети **Упутство за онлајн пријаву текста**.

Језик, писмо и општи изглед рукописа

Радови се објављују на српском језику, екавским или ијекавским књижевним изговором, ћирилицом; на славистичким језицима, односно на већим европским језицима.

Текст рукописа треба написати са проредом 1,5 у фонту Times New Roman и словима величине 12 pt, док фусноте треба да буду 9 pt. Уколико је цитирани текст у раду дужи од три реда, треба га издвојити као посебан пасус и написати словима величине 10 pt.

Дужина текста треба да буде од 30000 до 60000 словних места (са проредима), не рачунајући фусноте.

Научна критика, оцене и прикази

Испод наслова приказа, оцена и научних полемика штампају се, у загради, пун наслов приказане публикације, име аутора или уредника, место, издавач, година издања и број страница.

- (Бојан Ђорђевић. *Молијер у Дубровнику*. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2011, 242 стр.)
- (*Ликови усмене књижевности. Зборник радова*. Ур. Снежана Самарџија. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010, 314 стр.)

Студије, монографије, прегледни прилози, научни чланци, грађа и огледи

Прилози треба да садрже:

1. Наслов (треба да буде дат великим словима, нпр. ПОЕТИКА ПРИПОВЕДАЊА У СТРАНЦУ А. КАМИЈА)
2. Кључне речи на српском језику (до 10 речи)
3. Апстракт (150–250 речи) – треба да садржи основне истраживачке хипотезе и методолошки оквир рада
4. Текст прилога
5. Литература (само наслови који су цитирани или навођени у рукопису)
6. Извори
7. Наслов, резиме и кључне речи на једном од страних језика: енглеском, француском, немачком или руском. Резиме (400–500 речи) треба да садржи преглед резултата истраживања. У случају да аутор није у могућности да пошаље коректан превод, треба да напише резиме на језику рада, а редакција *Књижевне историје* ће обезбедити превод.

Кључне речи и апстракт на српском треба да се налазе одмах после наслова рада, а на крају рада долазе: литература, извори, наслов рада, резиме и кључне речи на страном језику.

Литература треба да буде распоређена по азбучном, односно абecedном принципу, зависно од писма у ком се налази рукопис, и без нумерације.

Све јединице наводе се према писму на ком су изворно штампане али их треба распоредити у складу са одабраним принципом навођења (азбучним или

абecedним). За јединице на страним језицима поштовати принцип транскрибовања имена и наслова. Нпр, уколико је текст студије штампан ћирилицом, јединицу са презименом Chomsky треба ставити на позицију која одговара транскрипцији „Чомски”

Хронолошким редом наводе се прилози и књиге истог аутора. Приликом навођења појединачних јединица, прво се пише презиме аутора, а затим име.

Модел цитирања

У *Књижевној историји* се употребљава парентетички модел цитирања, док се за навођење литературе на крају рада користи модификовани MLA (Modern Language Association's Style: <https://owl.english.purdue.edu/owl/resource/747/01/>) начин библиографског цитирања.

Приликом цитирања у тексту, библиографска парентеза треба да садржи презиме аутора, годину објављивања рада, двочакку и број странице са које је цитат преузет: (Иванић 2008: 42). За радове са два или више аутора наводе се презимена прва два аутора, одвојена зарезом: (Ивић, Клајн и др. 2007: 32). При сваком парентетичком навођењу, па и онда када је реч о узастопним навођењима истог аутора и дела, наводе се подаци по истом моделу цитирања.

Када се цитирају текстови на страном језику, имена аутора у парентези наводе се у изворном облику док га у тексту треба транскрибовати: „као што Стјуарт Хол истиче у свом тексту... (Hall 1997: 78)”. Уколико се цитира превод, у парентези се даје транскрибовано презиме: (Хол 1996: 4).

Ако библиографски извор има више аутора, у загради се наводе презимена прва два аутора, док се презимена осталих аутора замењују скраћеницом *и др.*:

- Ивић, Клајн и др. 2007.

Када се у раду помиње више студија које је један аутор публиковао исте године, у парентези је потребно навести и наслов, односно скраћени наслов публикације:

- Јовићевић, *Књижевност и новинарство*, 2013: 45,
- Јовићевић, „Стилска, поетичка и жанровска размеђа”, 2013: 73.

Примери навођења литературе на крају рада

Монографска публикација са једним или више аутора:

- Фрајнд, Марта. *Историја у драми – драма у историји: оједи о српској историјској драми*. Нови Сад: Прометеј: Стеријино позорје; Београд: Институт за књижевност и уметност, 1996.
- Velek, Rene i Ostin Voren. *Teorija književnosti*. Preveli Aleksandar i. Spasić i Slobodan Đorđević. Beograd: Nolit, 1974.
- Lotman, Jurij M. *Kultura i eksplozija*. Preveo s ruskog Dobrilo Aranitović. Beograd: Narodna knjiga – Alfa, 2004.

Са корпоративним аутором

- Београдска филхармонија. *Сезона 2005–2006: Циклус Ханс Сваровски*. Београд: Београдска филхармонија, 2005.

Онлајн издање и приступ:

- Петковић, Новица. *Књижевност 20. века*. <http://www.rastko.rs/isk/isk_21.html#_Toc412460489> 31.10.2011.

Секундарно ауторство

(тематски зборници, зборници са научних скупова и др.):

- Тодоровић, Предраг (ур.). *Бекети*. Београд: Службени гласник, 2010.
- Јовановић, Александар и Светлана ШеатовићДимитријевић, (ур.). *Песничке вершике Лубомира Симовића*. Београд: Институт за књижевност и уметност: Учитељски факултет; Требиње: Дучићеве вечери поезије, 2011.
- Матовић, Весна и Марко Недић (ур.). *Нова Европа 1920–1941*. Међународни научни скуп, Београд, 3–4. Децембар 2009. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010.
- Костић, Лаза. *Књија о Змају*. Приредио Миливој Ненин. Нови Сад: Издавачки центар Матице српске, 2013.

Студије, огледи и чланци у зборницима:

- Манчић, Александра. „Писања и читања превода као жанра у српским књижевним и научним часописима (поводом првих српских превода Сервантеса, Ариоста и Шекспира”.

Жанрови у српској историји. Ур. Весна Матовић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010. 499–515.

Предговори, уводна поглавља и поговори:

- Матовић, Весна. Увод. *Српска модерна: културни обрасци и књижевне идеје: историја.* Весна Матовић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2007. 5–17.
- Иванић, Душан. „Незамјенљиво дело” (предговор). *Швабица.* Лаза Лазаревић. Београд: Политика: Народна књига, 2005. 5–18.
- Jerkov, Aleksandar. „Metodologija prijatelja znanja” (pogovor). *Diskurs (srpske) moderne.* Robert Hodel. Beograd: Filološki fakultet: Institut za književnost i umetnost: Čigoja štampa, 2009. 205–217.

Прилог у серијским публикацијама (часописи и штампа):

- Лома, Миодраг. „Књижевнокритички поступак Драгана Стојановића и Гетеов *Фауст*.” *Зборник Мајице српске за књижевност и језик* 58. 3 (2010): 497–513.
- Голубовић, Видосава. „Из преписке Марка Ристића са Ирином Александер.” *Књижевна историја* 43.145 (2011): 833–844.

* у претходна два примера бројеви 58 и 43 односе се на годиште / књигу, док 3 и 145 упућују на појединачну свеску / број.

- Вулићевић, М. „О вампирима с емпатијом.” *Политика* 26. 10. 2011: 14.

Прилог у онлајн приступу (на сајтовима или преко електронских база):

- Culler, Jonathan. “Problems in the ‘History’ of Contemporary Criticism.” *The Journal of the Midwest Modern Language Association* 17. 1 (Spring, 1984): 3–15. Web. 21.10. 2011.
- Langhamer, Claire. “Love and Courtship in Mid- Twentieth- Century England.” *Historical Journal* 50.1 (2007): 173-96. JSTOR. Web. 27 May 2009.

** За серијску публикацију која постоји само у електронском издању уместо броја странице написати „без пагинације, Web.” и навести датум онлајн приступа чланку.

Прилог у енциклопедији доступан онлајн:

- “WILDE, Oscar.” *Encyclopedia Americana.* <http://www.encyclopedia.com/doc/1G1-92614715.html> > 15.12.2008.

Страница на вебсајту или вебсајт:

- Oates, Joyce Carol. “The Myth of the Isolated Artist”. www.usfca.edu. University of San Francisco. 23. 06. 2009. <<http://www.usfca.edu/jco/mythoftheisolatedartist/>> 31.10.2011.

Рукописна грађа:

- Николић, Јован. *Песмарица*. Темишвар: Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Фототипско издање:

- *Врајолан (1871–1872): лисџи за шалу и сатириу*. Велика Кикинда 1871. [Васо Милинчевић, прир.]. Београд: Институт за књижевност и уметност: Историјски музеј Србије: Народна библиотека Србије, 1999.
- Соларић, Павле. *Поминак књижески*. Венеција 1810. Инђија: Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић”, 2003.

*** Када се у литератури наводи више књига истог аутора, испред наслова друге књиге не наводе се презиме и име већ само „---”.

Напомене

Све додатне напомене у вези са радом (да је настао у оквиру одређеног пројекта или институционалног истраживања, да су резултати истраживања претходно саопштени на конференцији, научном скупу или предавању, или да рад представља део докторске дисертације, односно веће необјављене публикације) не наводе се у оквиру текста студије, већ се уписују у поље „Напомене” на страници за онлајн слање текста.

Пропратни материјали

Уколико желе да уз текстове објаве и пропратни материјал (фотографије, преписи, транскрипти), аутори / ауторке треба да претходно обезбеде дозволу за објављивање код оних институција које су носиоци права на дистрибуцију и објављивање поменутог материјала (библиотеке, архиви и др.). Копију дозволе треба послати редакцији имејлом или поштом.

Предаја радова

Радове у електронском формату (.doc или .docx) треба слати **преко онлајн пријаве на сајту часописа** а приказе на имејл редакције: sekretar@knjizevnaistorija.rs. Молимо Вас да се придржавате датих смерница у упутству како би Ваш рад био у што краћем временском року узет у разматрање.

Изјава аутора

Након што су путем онлајн пријаве на сајту *Књижевне историје* послали рукопис, аутори / ауторке треба да мејлом пошаљу и потписану изјаву аутора (скенирану), или да оригиналну копију доставе на адресу Института. Текст изјаве можете преузети на интернет страници код упутстава за ауторе.